YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2001 *

Asiassa C-147/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J.-F. Pasquier ja G. Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja D. Colas, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta on jättänyt toteuttamatta uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY (EYVL 1976, L 31, s. 1) noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja noudattamatta kyseisen direktiivin 3, 4, 5 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

— direktiivin 4 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta kymmenen vuoden määräajassa direktiivin tiedoksiantamisen jälkeen kaikki tarvittavat

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa kyseisessä direktiivissä asetettuja vaatimuksia

— direktiivin 6 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta näytteenoton kaikkien muuttujien ja kaikkien uintialueiden osalta direktiivin liitteessä vahvistettua vähimmäistiheyttä noudattaen

— jättänyt toteuttamatta "kokonaiskolibakteeri"-muuttujaan liittyvän näytteenoton,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet, F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.1.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.4.2000 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta on jättänyt toteuttamatta uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY (EYVL 1976, L 31, s. 1; jäljempänä direktiivi) noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja noudattamatta kyseisen direktiivin 3, 4, 5 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

— direktiivin 4 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta kymmenen vuoden määräajassa direktiivin tiedoksiantamisen jälkeen kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa kyseisessä direktiivissä asetettuja vaatimuksia

— direktiivin 6 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta näytteenoton direktiivin liitteessä vahvistettua vähimmäistiheyttä noudattaen

— jättänyt toteuttamatta "kokonaiskolibakteeri"-muuttujaan liittyvän näytteenoton.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Direktiivin 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'uimavedellä' kaikkia virtaavia tai seisovia makeita vesiä tai niiden osia ja merivettä,

— joissa uimisen kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset nimenomaisesti sallivat

tai

— joissa uiminen ei ole kiellettyä ja huomattava määrä uimareita ui siellä säännöllisesti."

3 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan "jäsenvaltioiden on vahvistettava uimaveteen sovellettavat arvot liitteessä kaikilla tai kullakin yksittäisellä uima-alueella liitteessä ilmoitettujen muuttujien osalta". Direktiivin liite sisältää muiden muuttujien ohella 1 kohdassa "kokonaiskolibakteerit" ja 2 kohdassa "suolistokolibakteerit".

4 Direktiivin 3 artiklan 2 kohdan mukaan "1 kohdan mukaisesti vahvistettujen arvojen on oltava vähintään yhtä tiukkoja kuin liitteessä olevassa I sarakkeessa annettujen arvojen".

5 Direktiivin 4 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu noudattaa 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja kymmenen vuoden kuluessa direktiivin tiedoksiantamisesta. Koska tiedoksiantaminen tapahtui 10.12.1975, Ranskan uimavesien olisi pitänyt vastata direktiivin edellytyksiä 10.12.1985 mennessä.

6 Direktiivin 5 artiklassa todetaan ne arvot, jotka uimaveden näytteissä on oltava, jotta sen katsottaisiin täyttävän asiaankuuluvat muuttujat 4 artiklan mukaisesti.

7 Direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ottavat näytteitä vähintään liitteessä säädetyin väliajoin.

8 Direktiivin 12 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

9 Direktiivin 13 artiklassa, jota muutettiin eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järkeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, s. 48) säädetään, että jäsenvaltioiden on vuosittain ja ensimmäisen kerran 31.12.1993 toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta kuluneen vuoden osalta. Kertomus on toimitettava komissiolle kyseisen vuoden loppuun mennessä. Komissio julkaisee yhteisön kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta (jäljempänä yhteenvetokertomus) neljän kuukauden kuluessa siitä, kun se vastaanotti jäsenvaltioiden kertomukset.

10 Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteinä 20.9.1991 annetun asetuksen nro 91-980, jolla muutetaan uimaaltaisiin ja uimakelpoiseen veteen sovellettavien terveys- ja turvallisuussääntöjen vahvistamisesta annettua asetusta nro 81-324, ja 20.9.1991 annetun asetuksen nro 91-980 täytäntöönpanosta 29.11.1991 annetun päätöksen.

Tosiseikat ja oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

11 Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle kertomuksia, jotka koskivat direktiivin soveltamista vuosina 1995, 1996 ja 1997. Komissio totesi useita puutteellisuuksia direktiivin soveltamisessa. Se aloitti näin ollen kaksi erillistä oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä, jotka komissio yhdisti yhdeksi kanteeksi asioiden läheisen yhteyden takia.

12 Komissio moitti Ranskan tasavaltaa ensin 5.9.1996 päivätyssä virallisessa huomautuksessa ja sitten 5.8.1998 päivätyssä perustellussa lausunnossa (jäljempänä ensimmäinen perusteltu lausunto) siitä, että tämä oli jättänyt noudattamatta direktiivin 4 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ollut kymmenen vuoden määräajassa toteuttanut kaikkia tarvittavia toimia sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa direktiivissä asetettuja vaatimuksia, ja direktiivin 6 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ollut toteuttanut näytteenottoa kaikkien muuttujien ja kaikkien uimavesien osalta direktiivin liitteessä vahvistettua vähimmäistiheyttä noudattaen. Komissio antoi Ranskan tasavallalle ensimmäisen perustellun lausunnon tiedoksiantamisesta alkaen kaksi kuukautta aikaa perustellussa lausunnossa esitettyjen velvoitteiden noudattamiseksi.

13 Ranskan viranomaiset vastasivat 13.10.1998 päivätyllä kirjeellä, että kun vuonna 1980 uintialueista 60 prosenttia täytti direktiivin edellytykset, tämä luku oli vuonna 1997 jo 93 prosenttia. Viranomaiset ilmoittivat, että kaikki tarvittavat toimenpiteet tultaisiin toteuttamaan, jotta vuonna 1999 kaikki uintialueet vastaisivat direktiivissä vahvistettuja sitovia raja-arvoja. Sama sitoumus tehtiin näytteenoton osalta sekä niiden fyysisten ja kemiallisten muuttujien huomioon ottamisen osalta, joita käytetään tutkittaessa, vastaako uimavesi direktiivin edellytyksiä.

14 Koska komissio ei saanut mitään ilmoitusta siitä, että Ranskan viranomaiset olisivat toteuttaneet lupaamansa toimenpiteet, se katsoi, että kyseinen laiminlyönti jatkui, joten se nosti käsiteltävänä olevan kanteen.

15 Toiseksi komissio moitti 11.11.1998 päivätyssä virallisessa huomautuksessa ja 6.8.1999 päivätyssä perustellussa lausunnossa (jäljempänä toinen perusteltu lausunto) Ranskan tasavaltaa siitä, että "kokonaiskolibakteerit"-muuttujaa koskeva näytteenotto oli direktiivin 3, 4, 5 ja 6 artiklasta aiheutuvien velvoitteiden vastaisesti jätetty toteuttamatta. Komissio antoi Ranskan tasavallalle toi-

sen perustellun lausunnon tiedoksiantamisesta kaksi kuukautta aikaa perustellussa lausunnossa esitettyjen velvoitteiden noudattamiseksi.

16 Ranskan viranomaiset vastasivat 5.10.1999 päivätyllä kirjeellä, että ne olivat uintikaudesta 1995 alkaen luopuneet kokonaiskolibakteerien ja suolistokolibakteerien mittauksesta ja ottaneet käyttöön Escherichia-kolibakteerien mittaamisen tehokkaammalla, niin kutsutulla mikrolevymenetelmällä, jatkaen kuitenkin samalla suolistostreptokokkien mittaamista; Ranskan viranomaiset katsoivat näin ollen noudattavansa direktiivin henkeä ja täyttävänsä uimareiden terveyden suojelua koskevan perustarkoituksen.

17 Lisäksi 3.2.2000 pidetyssä kokouksessa, jossa käsiteltiin ympäristöalaa koskevaa, oikeudenkäyntiä edeltävää tilannetta, Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle 31.5.1999 annetut työ- ja yhteisvastuuministerin kiertokirjeet DGS/DE nro 99/311 ja DGS nro 99/312, joissa esitellään useita toimenpiteitä, joilla Ranskan tasavalta aikoo panna täytäntöön direktiivistä johtuvat velvoitteensa.

18 Komissio piti tästä huolimatta aiheellisena aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn, joten se nosti käsiteltävänä olevan kanteen.

19 Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kannekirjelmän toimittamisen jälkeen Ranskan viranomaiset antoivat 7.6.2000 työ- ja yhteisvastuuministerin kiertokirjeen DGS/DAGPB nro 2000/312, jonka tarkoituksena oli se, että Ranskan tasavalta noudattaisi yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan, ja jonka kopio on liitetty käsiteltävänä olevassa asiassa 26.6.2000 toimitettuun vastineeseen.

Väitetyt laiminlyönnit ja yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

20 Komissio esittää kannekirjelmässään Ranskan tasavaltaa vastaan kolme väitettä, eli ensiksi sen, että direktiivissä vahvistettuja sitovia raja-arvoja on jätetty noudattamatta, toiseksi sen, että näytteitä ei ole otettu riittävästi, ja kolmanneksi sen, että "kokonaiskolibakteeri"-muuttujan käytöstä on luovuttu kokonaan.

Ensimmäinen väite, joka koskee direktiivissä vahvistettujen raja-arvojen noudattamatta jättämistä

21 Komissio väittää, että ottaen huomioon Ranskan viranomaisten toimittaman, uimavesien laatua vuonna 1995 koskevan kertomuksen yksityiskohtaisen tarkastelun, Ranskan uimavesien laatu ei kyseisenä vuonna vastannut direktiivin 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla direktiivin liitteessä olevassa I sarakkeessa säädettyjä sitovia raja-arvoja. Lisäksi Ranskan viranomaisten toimittamat, uimavesien laatua vuosina 1996—1997 koskevat kertomukset vahvistavat komission mukaan sen, että kyseinen laiminlyönti jatkui. Koska direktiivissä säädetään komission mukaan jäsenvaltioihin kohdistuvasta, sitovien raja-arvojen noudattamista koskevasta selvästä ja ehdottomasta velvoitteesta, komissio toteaa, että Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta direktiivin mukaisia velvoitteitaan.

22 Ranskan hallitus ei kiistä sitä, että tietyt uintialueet eivät vuosina 1995—1997 vastanneet direktiivissä vahvistettuja raja-arvoja. Se korostaa kuitenkin, että vuotta 1998 koskevassa komission yhteenvetokertomuksessa (Euroopan komissio, Uimaveden laatu (uimakausi 1998), EUR 18831, toukokuu 1999, s. 137—138) todetaan, että Ranskaa koskevat luvut osoittavat tilanteen jatkuvasti parantuneen. Ranskan hallitus toteaa, että nämä luvut voivat entisestään parantua tuntuvasti ja nopeasti, ja katsoo, että toimenpiteet, jotka tältä osin on toteutettu 31.5.1999 alkaen — ja joita näin ollen sovelletaan uintikautena

1999 — mahdollistavat tilanteen parantumisen. Ranskan hallituksen mukaan 31.5.1999 annettu kiertokirje DGS/DE nro 99/311 sisältää liitteen, jossa määrätään useista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että Ranskan tasavalta noudattaa yhteisön oikeudesta johtuvia velvoitteitaan, ja samana päivänä annettu kiertokirje DGS nro 99/312 lisää myös näytteenottojen tiheyttä, minkä tuloksena yhä useampien Ranskan uimavesien pitäisi täyttää direktiivin laatuvaatimukset. Lisäksi 7.6.2000 annetussa kiertokirjeessä DGS/DAGPB nro 2000/312 vahvistetaan se, että kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan myös uintikautena 2000.

23 Ranskan hallitus katsoo näin ollen, ettei ole selvää, että komission ensimmäisessä väitteessään esittämä laiminlyönti jatkui silloin, kun ensimmäinen perusteltu lausunto lähetettiin. Ranskan hallitus vaatii tässä tilanteessa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, ettei komissio ole kyennyt osoittamaan, että vuosien 1995—1997 osalta todettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen olisi jatkunut vielä ensimmäisen perustellun lausunnon lähettämisen jälkeen.

24 Komissio toteaa vastauksenaan, että kiertokirjeistä DGS/DE nro 99/311 ja DGS nro 99/312 ilmenee ainoastaan se, että toimenpiteitä on toteutettu, mutta niillä ei voida osoittaa, että direktiivissä vahvistettuja raja-arvoja olisi noudatettu. Komission mukaan Ranskan viranomaiset eivät myöskään ole kyenneet toimittamaan uimavesien laatua osoittavia tietoja vuodelta 1999, toisin kuin direktiivin muutetussa 13 artiklassa säädetään.

25 Ranskan hallitus huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan komission on näytettävä toteen väitteensä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä eikä se voi tällöin nojautua minkäänlaisiin olettamuksiin. Vuosia 1999—2000 koskevien tietojen osalta Ranskan hallitus myöntää, ettei niitä ole vielä toimitettu ja että kyseessä on direktiivin muutetun 13 artiklan

rikkominen, mutta se toteaa, että kyseinen rikkominen on erillinen nyt esillä olevassa kanteessa käsiteltyyn rikkomiseen nähden, joka koskee ainoastaan direktiivin 3—6 artiklaa. Koska tällaista väitettä ei sitä paitsi ole esitetty oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä, komissio ei voi esittää sitä oikeudenkäyntivaiheessa.

26 On todettava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-384/99, komissio v. Belgia, tuomio 30.11.2000, Kok. 2000, s. I-10633, 16 kohta).

27 Kuten Ranskan hallitus toteaa, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komission on EY 226 artiklan mukaisessa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä näytettävä toteen väitteensä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä, eikä se tällöin voi nojautua minkäänlaisiin oletamuksiin (ks. mm. asia C-214/98, komissio v. Kreikka, tuomio 16.11.2000, Kok. 2000, s. I-9601, 42 kohta).

28 Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisessä perustellussa lausunnossa, joka koskee kahta ensimmäistä väitettä, Ranskan tasavallalle annettiin perustellun lausunnon antamisesta alkaen kahden kuukauden määräaika lausunnossa asetettujen velvoitteiden noudattamiseksi. Koska perusteltu lausunto annettiin tiedoksi 5.8.1998, määräaika päättyi 5.10.1998. Näin ollen sitä, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty noudattamatta, on arvioitava kyseinen päivämäärä huomioon ottaen.

29 On selvää, että Ranskan uimavedet eivät uimakausina 1995—1997 noudattaneet direktiivissä vahvistettuja sitovia raja-arvoja. Vuotta 1998 koskeva komission yhteenvetokertomus, jota Ranskan hallitus ei ole riitauttanut, osoittaa, että vaikka tiettyä parannusta oli tapahtunut, kyseisiä raja-arvoja ei vieläkään nou-

datettu uimakautena 1998. Kyseisessä kertomuksessa todetaan, että vuonna 1998 niiden uintialueiden määrä, jotka eivät noudattaneet sitovia arvoja, oli 5,5 prosenttia rannikkovesien osalta ja 4,2 prosenttia sisävesien osalta.

30 Mainitussa yhteenvetokertomuksessa täsmennetään, että Ranskan emämaa-alueella uimakausi 1998 kestää "29.4.—30.9." rannikkovesien osalta ja "kahdesta kolmeen kuukauteen, yleensä heinä- ja elokuun" sisävesien osalta. Merentakaisten alueiden osalta täsmennetään, että uimakausi kestää koko vuoden rannikkovesien osalta ja "kuudesta kahteentoista kuukautta" sisävesien osalta. Tästä seuraa, että 5.8.1998, jolloin ensimmäinen perusteltu lausunto lähetettiin, jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen oli jo todettu.

31 Ranskan hallitus ei sitä paitsi osoita, että se olisi noudattanut ensimmäistä perusteltua lausuntoa kahden kuukauden kuluessa siitä, kun perusteltu lausunto toimitettiin. Kyseinen hallitus tyytyy tosiasiassa vetoamaan tilanteen oletettuun parantumiseen, joka lisäksi on tapahtunut aikaisintaan vasta 31.5.1999 alkaen — jolloin kiertokirjeet DGS/DE nro 99/311 ja DGS nro 99/312 annettiin — eli useita kuukausia sen jälkeen, kun ensimmäisessä perustellussa lausunnossa asetettu määräaika päättyi.

32 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei 5.10.1998 ollut lopettanut sitä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, josta komissio sitä ensimmäisessä väitteessään moittii.

Toinen väite, joka koskee näytteenoton riittämättömyyttä

33 Komissio väittää vuosien 1995—1997 osalta, että vaikka näytteenottotiheys useilla uima-alueilla on parantunut, se on kuitenkin ollut liian vähäinen direk-

tiivissä vahvistetun vähimmäistiheyden noudattamisen kannalta. Ranskan hallitus on komission mukaan lisäksi luopunut "kokonaiskolibakteerit"-muuttujan käytöstä.

34 Ranskan hallitus ei kiistä sitä, että tietyillä alueilla näytteenottotiheys ei vuosina 1995—1997 vastannut direktiivin edellytyksiä, mutta korostaa, että niiden alueiden osuus, joilla näytteitä ei otettu, väheni jatkuvasti vuosina 1995—1998. Ranskan hallitus katsoo lisäksi, että niillä toimenpiteillä, jotka sisältyivät 31.5.1999 annettuihin kiertokirjeisiin DGS/DE nro 99/311 ja DGS nro 99/312 ja 7.6.2000 annettuun kiertokirjeeseen DGS/DAPGB nro 2000/312, oli tarkoitus viimeistellä kyseisen direktiivin täytäntöönpano, joka oli rannikkovesien osalta toteutettu jo ensimmäisessä perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa. Näissä kiertokirjeissä nimittäin määrättiin näytteenottotiheyden kasvattamisesta siellä, jossa se vielä oli riittämätön, ja mittausmenetelmän muuttamisesta komission huomautuksia paremmin vastaavaksi.

35 Komissio korostaa, että viittaaminen tilanteen oletettuun paranemiseen ei riitä, ja katsoo, että koska Ranskan viranomaiset eivät ole toimittaneet vuotta 1999 koskevia tietoja, on perusteltua olettaa, että rikkominen on jatkunut myös vuonna 1999. Komissio lisää, että vaikka vuonna 1998 rannikkovesistä otettiin riittävästi näytteitä, 4,4 prosentista sisävesiä ei kyseisenä vuonna kuitenkaan otettu riittävästi näytteitä.

36 Ranskan hallitus muistuttaa, kuten edellisen väitteenkin osalta, että komission on näytettävä toteen väitteensä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä nojautumatta oletuksiin ja ettei komissio voi vedota sellaiseen tietojen toimittamista koskevaan laiminlyöntiin, josta ei ole ollut kyse oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä.

37 Aluksi on todettava, että komissio on sekä vuotta 1998 koskevassa yhteenvetokertomuksessaan että vastauskirjelmässään myöntänyt, että rannikkovesiltä otettiin riittävästi näytteitä vuonna 1998. Väite koskee näin ollen ainoastaan sisävesiä.

38 Ranskan hallitus myöntää tältä osin sen, että kyseinen väite pitää paikkansa vuosien 1995—1997 osalta. Vuotta 1998 koskeva komission yhteenvetokertomus osoittaa lisäksi, että 4,4 prosentilta sisävesien uima-alueita otettiin riittämättömästi näytteitä, mitä Ranskan hallitus ei kiistä. Vaikka kyseinen prosenttiluku on pienentynyt edellisvuodesta, on todettava, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen jatkui silloin, kun ensimmäinen perusteltu lausunto lähetettiin.

39 Ranskan hallitus ei myöskään osoita, että se olisi noudattanut ensimmäistä perusteltua lausuntoa kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon lähettämisestä. Kyseinen hallitus nimittäin vetoaa ainoastaan tilanteen oletettuun paranemiseen, joka olisi tapahtunut aikaisintaan 31.5.1999 jälkeen, eli joka tapauksessa ensimmäisessä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päätyttyä.

40 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei 5.10.1998 ollut sisävesillä sijaitsevien uimavesien näytteenottotiheyden osalta lopettanut sitä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, josta komissio moittii sitä toisessa väitteessään.

Kolmas väite, joka koskee "kokonaiskolibakteerit"-muuttujan käytöstä luopumista

41 Komissio väittää, että "kokonaiskolibakteerit"-muuttuja on osa direktiiviä. Koska Ranskan viranomaiset ovat lakanneet mittaamasta sitä, ne ovat jättäneet noudattamatta direktiivin 3, 4, 5 ja 6 artiklan mukaista velvoitettaan.

42 Ranskan hallitus myöntää, että "kokonaiskolibakteerit"-muuttujan käytöstä luopuminen merkitsee sitä, ettei se voi noudattaa direktiivin säännöksiä kokonaisuudessaan, mutta toteaa, että se on lopettanut kyseisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen antamalla 7.6.2000 kiertokirjeen DGS/DAGPB nro 2000/312, jossa kyseinen muuttuja on määrätty uudelleen käyttöön otettavaksi.

43 On kiistatonta, että 6.10.1999, jolloin toisessa perustellussa lausunnossa asetettu määräaika päättyi, Ranskan viranomaiset eivät mitanneet "kokonaiskolibakteeri"-muuttujaa. Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta jätti noudattamatta kyseistä jäsenyysvelvoitetta.

44 Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 3, 4, 5 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

— direktiivin 4 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta kymmenen vuoden määräajassa direktiivin tiedoksiantamisen jälkeen kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa kyseisessä direktiivissä asetettuja vaatimuksia

— direktiivin 6 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta sisävesillä sijaitsevien uimavesien näytteenoton direktiivin liitteessä vahvistettua vähimmäistiheyttä noudattaen

— jättänyt toteuttamatta "kokonaiskolibakteeri"-muuttujaan liittyvän näytteenoton.

Oikeudenkäyntikulut

45 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY 3, 4, 5 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

— direktiivin 4 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta kymmenen vuoden määräajassa direktiivin tiedoksiantamisen jälkeen kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa direktiivissä vahvistettuja sitovia raja-arvoja

— direktiivin 6 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta sisävesillä sijaitsevien uimavesien näytteenoton direktiivin 76/160/ETY liitteessä vahvistettua vähimmäistiheyttä noudattaen

— jättänyt toteuttamatta "kokonaiskolibakteeri"-muuttujaan liittyvän näytteenoton.

2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Gulmann Puissochet Macken

Colneric Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä maaliskuuta 2001.

R. Grass C. Gulmann

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja